

Lubomír Man: Pomsta radních Prahy 3 a 6 za to, že žijí

- CZ24 News | 4. října 2023

ČESKO: Titulek nepřehání. Tito radní by nikdy nežili a nikdy by se nenarodili, protože jejich pradědové a spíš prapradědové by byli ubiti, zastřeleni kdesi na mrazivých pláních Sibíře, či spáleni v plynových pecích nacistického Německa. Všechno bylo pro tento akt připraveno a svědomitě by bylo též vykonáno, kdyby zde nebylo těch, kteří se proti tomuto zločinu rasového a národnostního vymýcení postavili silou. Tzn. kdyby zde nebyli lidé, jako byl sovětský maršál Ivan Koněv, druhý nejproslulejší sovětský vojenský velitel a mimo jiné též osvoboditel města Prahy.

Tohle ovšem radní Prahy 6, kteří už v dubnu 2020 nechali z náměstí Interbrigády strhnout sochu maršála Koněva, nemohli uznat, stejně jako to v roce letošním odmítli uznat i radní Prahy 3, a svůj nesouhlas s historickou rolí maršála Koněva včetně jeho role při osvobození Prahy, vyjádřili tím, co měli po ruce a co pro vyjádření svého odporu vůči maršálovi a hlavně proti Rusku považovali za dostatečně významné. Na jejich území se nachází tři a půl kilometrů dlouhá Koněvova ulice a nejspíš vůbec nejdelší ulice v České republice.

Takže pomstíme se maršálovi a Rusku za své zrození tím, že tuto ulici přejmenujeme. Na koho, to není důležité, ale jen ať to už není Rus.

Schváleno, potvrzeno, nápad vymazat z hlav Pražanů vzpomínku na ruskou roli ve válce a při osvobození Čechů a Slováků z nacistického ujařmení schválila i místopisná komise pražského magistrátu, takže se mohlo jít na věc.

Včera, to je v pondělí 2. října, se už od časných ranních hodin nad svéráznou pražskou čtvrtí Žižkov ozývaly rány kladiv, jak se z nároží dnes už bývalé Koněvovy ulice, čerstvě přejmenované na ulici Hartigovu, začaly strhávat uliční cedule se jménem sovětského maršála a nahrazovaly se cedulemi zbrusu novými, nesoucími jméno někdejšího žižkovského starosty Karla Hartiga. Přítomny byly televizní kamery, novináři, občané se na místech zásahu zastavovali, událost komentovali, jedni byli vášnivě pro a druzí, uvážlivější, proti, a jakási podivná nálada se nesla ulicí a snad i městem.

Usilovně jsem uvažoval, je-li to či není ono pověstné déjà vu, čili dojem něčeho, co už zde jednou bylo a čeho jsem byl i očitým svědkem, a tu mě to napadlo. Ano! Tohle mi připomíná křišťálovou noc v nacistickém Německu z listopadu 1938, jak jsem ji nescísněkrát viděl na televizní obrazovce či na filmovém plátně kin. Plameny 119 zplanuvších synagog, břinkot rozbíjeného skla výkladů 7500 rabovaných židovských obchodů a 100 000 obyvatel Norimberka, kteří se už následujícího dne po pogromu dostavili na největší norimberské náměstí Hauptmarkt, aby zde vůdci a straně poděkovali jak za zavraždění 91 nejznámějších německých židů, tak i za dříve nespátné světelné i zvukové efekty, které Křišťálová noc pro obyvatele bavorské metropole objevila.

Analogie pogromu v hitlerovském Německu s naším současným protiruským štváním se někomu bude možná zdát za vlasy přitažená, ale slepou nenávisť, jež je v obou událostech přítomna, vyvrátit nelze. A tak zbývá už jen obrátit se na historii. Koho ty, magistro, v konečném součtu dní uznáš za lidi spravedlivé? Ty uvážlivé, kteří vážili slovo i skutek jak v Německu třicátých let, tak včera a dnes i u nás, nebo ty, kteří jako vích umí vzplanout a jako belzebub jednat? Dnes hoří pro jedno a jsou za to ochotni se i bít, a zítra hoří pro druhé a třeba i opačné, ale vždy je to to, co právě hlásá televize a rozhlas a co píše téměř všechen tisk. Přičemž ještě tragičtější než toto podlehnutí oficiální propagandě je skutečnost, že většině toho, co se u nás hlásá, by dnes s veškerou jejich náruživostí

zatleskali i Hitler, Goebbels, Göring, Heydrich či Himmler, a všichni tito jmenovaní by též inspirátorům akce na Praze 6 a 3 co nejupřímněji a nejvřeleji stiskli ruce.

AUTOR: Lubomír Man

[ZDROJ](#)